

DE PLATE

Tijdschrift van de Oostendse Heemkundige Kring, V.Z.W. "DE PLATE"

Verantwoordelijke uitgever : O. VILAIN,
Rogierlaan 38, bus 11
8400 OOSTENDE

5de jaargang, nr 9, september 1976

U I T N O D I G I N G

De Oostendse Heemkundige Kring "De Plate" heeft de eer en het genoegen U uit te nodigen tot een belangrijke voordracht met dia's die doorgaat op
dinsdag 28 september 1976 om 20u30 in de lokalen van de
V.V.F. Kan.Dr. Colensstraat 6, te Oostende

Het onderwerp : INLEIDING TOT DE INDUSTRIËLE ARCHEOLOGIE

De spreker : de heer Adriaan LINTERS

Het is een feit dat de Industriële Revolutie in aanzienlijke mate haar stempel heeft gedrukt op onze maatschappij en op ons landschap ; de Industriële Archeologie stelt zich tot taak de sporen daarvan terug te vinden. Ondanks het feit dat deze nieuwe discipline in België nog in haar kinderschoenen staat, werden reeds op verschillende plaatsen een weg geopend naar duurzame verwezenlijkingen. Zo denken wij bv aan het voorstel tot klassering van de OEDE WATERTOREN in onze stad die door de Minister van Cultuur getekend werd als een typisch voorbeeld van Industriële Archeologie. Maar er is dat niet alleen in onze stad zo is er ook nog het WATERHUIS, het vroegere bevoorradingspunt van water ; de IJSKELDER van Hamman op het Hazegras enig overblijfsel van wat eens een voorname bron van handelsverkeer vormde. De oude HANGARS aan onze dokken, de enig overblijvende MAALDERIJ zijn andere voorbeelden hiervan.

De heer Adriaan LINTERS, medewerker van de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg met betrekking tot de Industriële Archeologie is een van de eersten die in ons land aan de ontwikkeling van deze discipline hun steun verleenden.

Aan de hand van een reeks dia's zal de heer Linters ons laten kennismaken met wat er op dit terrein belangrijk is. Een belangrijke avond die door niemand begaan met ons verleden mag gemist worden, wij rekenen dan ook stellig op uw aanwezigheid.

Zoals altijd is de toegang kosteloos en vrij, ook voor niet-leden.

J.B.D.

HET VERDER VERLOOP VAN ONS JAARPROGRAMMA 1976.

dinsdag 28 september 1976 om 20u30

INLEIDING TOT DE INDUSTRIËLE ARCHEOLOGIE door de heer A. Linters, medewerker Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg (Industriële Archeologie)

vrijdag 22 oktober 1976 om 20u30

OOSTENDSE LIEDERAVOND door de heer J. Klausling, voorafgegaan door ons jaarlijks souper dat dit jaar in het teken van de vis staat.

dinsdag 16 november 1976 om 20u30

HET ONTSTAAN VAN DE EERSTE HANDELSDOKKEN TE OOSTENDE door de heer Daniel Farasyn, Licenciaat in de Wijsbegeerte en Letteren, groep Geschiedenis.

dinsdag 21 december 1976 om 20u30

DE BARGEVAART VAN BRUGGE NAAR OOSTENDE door de heer J. Penninck, voorzitter van het Westvlaams Verbond van Kringen voor Heemkunde.

En daarmee sluiten we ons zeer vruchtbaar 1976 jaar af, om te herbeginnen in januari 1977, maar daar later meer over.

J.B.D.

MALETERMEN.

De Oostende-Doverlijn heeft op de Oostendse woordenschat zeker invloed gehad, al blijft het een wereld op zichzelf "van de genommeerden van den dienst". Sommige woorden zijn al vergeten zoals een "smoeffel", andere blijven in gebruik : "een stoor of een storesse an de moale".

Nieuwe termen komen af en toe wel voor, zoals de (lelijke) rode brug die gelegd wordt van uit het station tot aan de car-ferries welke de naam kreeg van "spel zonder grenzen"... omdat men nog altijd niet klaar is met de constructie. De architectonisch bekroonde muur die rond de parkeerplaatsen van het car-ferry complex wordt gebouwd kreeg de veel betekende naam van "Sing-Sing" en wie er achter staat, krijgt wel de indruk door tralies naar de vrije wereld te kijken, letterlijk en soms figuurlijk ook.

De pakketboot "Roi Leopold" kreeg de naam "De Rock en Roll", dit heeft niets met onze vroegere vorst te maken dan wel met de dansende eigenschap van het schip.

J.H.K.

OOSTENDE EN HAAR VERVALLEN VESTINGSWERKEN. ENKELE EXCERPTEN UIT
DOCUMENTEN VAN 1588 EN 1589.

Al speurend in oude bronnenuitgaven, vonden wij in de "Kronijk van het Historisch Genootschap, gevestigd te Utrecht" (jaargang 16, 1860) vermeld dat in het Provinciaal Archief van Utrecht een menigte bescheiden bewaard worden, voor de geschiedenis van het laatste tiende der zestiende eeuw en de betrekkingen van de Verenigde Provinciën met Engeland niet van belang ontbloomt. Het betreft originele ingekomen brieven, minuten van uitgaande brieven of copieën van staatstukken ingekomen bij de Staten Generaal, door de afgevaardigden van Utrecht aan hun committenten toegezonden.

In 1588 leed de "onoverwinnelijke Armada" (Armada Invencible) - d.i. een vloot, die door Filips II, koning van Spanje, werd uitgerust tegen Engeland - smadelijk de nederlaag. 1588 betekent ook de geboorte van de zelfstandige Republiek der Verenigde Nederlanden, in oorlog met de vroegere Heer, die men nu als koning der Spaanse monarchie tegenover zich had. Voor het eerst kreeg de Republiek, naast haar zeemacht, een bruikbaar leger, hervormd en aangevoerd door Prins Maurits (1567-1625).

De Staten van Utrecht berichtten op 16 juli 1588 aan die van Holland : "Alsoe wy verstaen dat haere Ma(jesteit) (I) haer gesanthen tot Oostende wederom geroepen heeft, zulcs datter weynich apparen(tie) off hoope is van eenige peys, ende dat hier benefens die aengegrepen expeditie van(de) Co(ninck) van Spaegnen op Schotland gefaelgeert is, waer doir grootelix te beduchten is, dat den viant binnen corts de een oft d'andere entreprinse aengrijpen sal, tzy op Bergen op Zoom off of Gelderlant". Op 15 augustus 1588 richtten de Staten van Utrecht aan de magistraat van Dordrecht een schrijven, waarin deze laatste aangemaand wordt de compagnieën van Blunt en Sherley, die "tegenwoordelick naer Oostende gaen, om aldaer tot dienste van(de) lande gebruyct te worden" te voorzien van schepen en fourrages.

P. Willoughby, "lieutenant generael van het secours van haere Ma(jesteit) van Engeland", meldt op 20 januari 1589 dat Elizabeth I het voornemen koestert om het Engels garnizoen van Oostende te ontruimen en de troepen te leggen in Bergen op Zoom, ingeval de Staten "ne pre(n)dro(n)t prompte ordre de reparer les ruines et bresches nagueres advenuz ... la dite ville ne peult estre garde e a cause desd(ites) ruines et bresches". De Staten Generael betwist in haar antwoord dat de Staten weigeren de vervallen muren en vestingwerken te herstellen :

(I) Elizabeth I, koningin van Engeland.

"... Ende belangen(de) het verlaten vande stede van Oostende : en verstaen de Staten in geender manieren dat tselve zal geschieden, aengesien de schade aende fortificatie der zelve stede, deur den tempesten geleden, gheenssiens sulcx ofte zoe groot en zyn, oft de zelve stede is mette voors(eide) duysent soldaten oick tegens des vyants gewelt wel te bewaren. Te meer althans terwyle daer geen belegeringe ofte groote exploiten vanden vyanden voor handen zyn. Ende zullen de Staten metten iersten (I) een Com(m)issaris naer Oostende senden omme op de nootel(icke) reparatie der voors(eiden) fortificatie te versien naar behooren". (blz. 209)

Pas op 16 juni 1589 horen wij hier nog iets over, namelijk in een brief uit Londen door gedeputeerden in Engeland gericht aan de Staten Generaal :

"... Insonderheyt heet S.E. (2) ons ernstich voorgehouden de gelegentheynt der stede van Oostende, als haere Ma(jestei)t en(de) haeren Raede wel geadverteert zynde, dat de vyant by alle middelen is poogende de selve in zyn gewelt te crygen, ende dat de selve stadt doer affbreuck vande zee en(de)tvervallen van(de) fortificatie zeer open leynt, en(de) der halven subiect is de aenslaegen vanden vyant ; verclarende dat haere Ma(jestei)t, in aensieninghe van(de) importantie der voors(eide) stede, jegenwoordich van meyninge es derwaerts te seynden vier ofte vyff hondert mannen (die hier reet gemaect wordden) in vast betrouwen dat uwe E(xcellenties) naer behoiren soude versien totte andere nootelyckheden van(de) fortificatie en(de) dyckagie, in desen saesoene die niet versuynt en mach wordden. Ende ingevalle by uwe E(xcellenties) daer inne nyet en zoude worden tytel(ick) versien, dat haere Ma(jestei)t van meyninghe soude syn haer volck van daer te trecken" (blz. 398).

E. Smissaert

(I) 1 februari 1589

(2) Sir Francis Walsingham (1530-1590), Engels secretaris van staat, raadgever van Elizabeth I

De tweede alinea van dit artikel (maartnummer) is voor mij onbegrijpelijk. Tevergeefs lees en herlees ik het artikel van de Heer Verbanck in "Ter Cuere" om er maar iets terug te vinden van wat J.H.K. hem in de schoenen wil schuiven. Trouwens hoe zou Scheldewaert in 1794 een gedrukt relaas kunnen publiceren van feiten die zich eerst in 1800 hebben voorgedaan ? (1). "Volgens Vilain zou Scheldewaert in 1794 een Oostensche Wegwijzer.." het woord "zou" moet vervangen worden door "heeft". Scheldewaert gaf inderdaad een boekje in 12° formaat uit : "Den Oostendschen Wegwijzer dienende voor 't jaar O.H. MDCCXCIV!"

Wanneer men de bijdrage van de Heer Verbanck grondig leest moet men wel zijn stelling bijtreden dat Scheldewaert in 1794 het eerste Vlaams boek in Oostende gedrukt op de markt bracht. Aan de term "boek" geeft hij immers uitdrukkelijk een specifieke betekenis, namelijk dit van roman.

Daniel Farasyn

(1) Nota van de Plate : Dit moest natuurlijk 1800 zijn.

- - - - -
50 JAAR KALLEMOEIE.

Het poppenspel kent over de wereld een heropbloei, misschien ook door de nieuwe mogelijkheden van onze moderne techniek. Er zijn staats- en beroepspoppenspelers die het spel met marionetten tot een technische verwezenlijking maken. Er zijn ook de liefhebbers die het bij de primitieve volkse vormen houden. Tot deze laatste categorie behoort zeker het OOSTENDS marionettentheater KALLEMOEIE.

Er zijn weinig Oostendenaars die dit weten, hoewel Kallemoeie toekomend jaar haar halve eeuw doorgemaakt heeft, een halve eeuw van optreden te Oostende, in binnen- en buitenland en van triomfen die bekroond werden met de eerste prijs met beker van het "Landjuweel voor Poppenspelen" met als bijzonderste tegenspelers "TOONE" uit Brussel en de "POESJES" uit Antwerpen.

Het begon in 1927 op initiatief van Edmond DEBRAUWERE, samen met Armand FELIX en de eerste vertoning ging door op Kerstdag 1928 met "Smidje Smee".

Vóór de oorlog telde Kallemoeie 300 kunstvolle poppen en bezat het teater een rijk gevarieerd repertorium.

Tijdens de oorlog ging veel verloren en het was voor Gerard Vermeulen en Jerome Hostyn in 1954 een ware krachtproef om alles weer op te sporen en opnieuw te starten. In oktober werd voor niet minder dan 450 toeschouwers opnieuw gestart met "Smidje Smee". In 1958 werden de activiteiten evenwel stopgezet.

Maar de Oostendse figuur "Kallemoeie" (Oostendse naam voor een slunsepop) ging niet verloren en in 1972 ging een nieuwe groep van start met oud en nieuw materiaal : 150 poppen, een massa dekors en toneelregalia en een uitgebreid repertorium.

Nu is men al volop bezig het jubeljaar voor te bereiden, maar deze winter worden de vertoningen voor groot en klein voortgezet. Het jubeljaar voorziet onder meer in een "Oostendse revue" en de uitgave van de halve eeuw geschiedenis van "Kallemoeie". De Heer Jerome Hostyn (Plakkersstraat 17 te 8400 Oostende) zal zeer dankbaar zijn aan al wie hem documentatie of herinneringen aan "Kallemoeie" kan bezorgen. Belangstellenden of personen die het poppenspel als hobby wensen te beoefenen zijn altijd welgekomen bij "Kallemoeie". De herhalingen gaan door op de zolder van de sporthalle Pax in de Steenbakkersstraat. We komen nog terug op Kallemoeie en het poppenspel te Oostende.

MARNIX GIJSEN EN HET HAZEGRAS.

Wie had ooit kunnen denken dat de auteur van "Joachim van Babylon" zijn amoureuze carrière begonnen is op het Hazegras !

De bekentenis daarvan vinden we in het korte stuk "Nostalgie naar het Hazegras, Oostende" uit de verhalenbundel "De grote God Pan", opgenomen in : Marnix Gijsen, Verzamelde Verhalen, Davidsfonds, Leuven 1975 (p. 345-350).

De anekdote dateert van vóór 1914. Te Antwerpen verhuurt Gijssens moeder kamers aan een Oostendse loods en met diens vrouw en zijn twee kinderen, Theo en Fransje, mag de piepjonge Albert Goris voor een maand naar de grote badstad. Onze latere romancier komt terecht op het Hazegras, op een driehoekig pleintje met een rangeerstation(welk pleintje is hier bedoeld ?) waar de grootouders van Theo een café houden met een danszaal. Van het strand ziet hij niets maar met Theo leert hij des te beter - van uit zijn kindervisie - het Hazegras kennen met zijn fel uitgaansleven, zijn bordelen, het lokaal "De Koning van Spanje" (later weggebomd), het Spookhuis (wie kan dat gebouw thuiswijzen ?) en tenslotte het meisje Elza dat met een schotel stroop een voorbarig eind maakt aan zijn vakantie.

Heeft M. Gijsen zijn bekende afkeer van dialecten in Antwerpen opgedaan, door die Oostendse familie ? Op het Hazegras heeft hij "bottel" en "strange" leren zeggen, waarschijnlijk met een grijns, want zijn weerzin tegen de streektalen spreekt duidelijk uit de opmerking dat het taaltje van Theo's grootouders - het Oostends dus - voor hem Chinees was.

Eerst veertig jaar later heeft hij het Hazegras met heimwee teruggezien. Fel veranderd natuurlijk.

G. Billiet

- - - - -

"TIEN JAAR VERDWENEN".

De Kon. Maatsch. Balboogschutters "Sint-Joris", was een 10-tal jaren haar "DEKENKETEN" kwijt. Ik herinner mij nog goed de eerste tijd toen "hij" zoek was. De verslagenheid was groot, overal werd gezocht, de dagbladen maakten er melding van, alles werd in het werk gesteld het stuk uit de jaren 1900 terug te vinden. Niets baatte.

En op het onverwachts is "hij" terecht gekomen !!! De klubvreugde was groot, de vindere bedankt... maar de dagbladen maakten er geen melding van.

Het stuk zelf heeft alleen klubwaarde en historische waarde uit de jaren 1900. Wie kan er iets meer over vertellen ?

"Een Sint-Joris-vriend".

ARCHEOLOGIE : VEEL MEER DAN ALLEEN MAAR OPGRAVEN !

Het woord archeologie roept nog bij velen het beeld op van fabelachtige schatvondsten, of van stoffige musea vol oude dingen, of nog van suffige professoren die alleen maar belangstelling tonen voor potscherven en hoekige keien.

Langzaam aan echter komt hierin verandering. De televisie toont nu en dan eens een groep entoesiaste mensen op een opgravingsterrein, krantenartikels beschrijven al eens minder spektakulaire projecten en moderne tentoonstellingstechnieken stellen de vondsten op een aantrekkelijke manier voor.

Toch blijft het opgraven zelf en het gevonden voorwerp centraal staan in de belangstelling. Archeologie is veel meer dan dat. Archeologie is niet meer het verzamelen van oudheidkundige curiosa. Ze is een volwaardige wetenschap geworden met eigen methodes en technieken, die we hier heel kort zullen bespreken.

In de voorbereiding van een opgraving speelt de prospektie een voorname rol. Prospektie heeft tot doel de archeoloog zoveel mogelijk gegevens in handen te spelen vooraleer de spade de grond in gaat. Alle beschikbare kaarten worden bestudeerd : van de moderne topografische tot de oude kadasterplans. Ook de bodemkaart geeft veelal waardevolle inlichtingen. Vooraleer het terrein zelf op te gaan worden reeksen luchtfoto's bekeken, die in sommige gevallen een schat aan informatie opleveren. Bij het terreinonderzoek wordt uitgekeken naar oppervlaktevondsten, reliëf en verkleuring van bodem en gewassen. Dikwijls wordt er met de grondboor gezocht naar de opbouw en de samenstelling van de lagen, die echter veel beter waarneembaar zijn in recente ontsluitingen, bvb. pas gegraven sloten of bouwputten. Soms wordt zelfs met verfijnde elektronische apparatuur gewerkt, zoals de proton-magnetometer, om lang verdwenen grachten en bedolven fundamenten op te sporen. Meer en meer komt het voor dat prospektie aanleiding geeft tot opgraven dan andersom.

Tot de voorbereiding van een archeologische campagne behoort ook het napluizen van de bewaarde dokumenten en publikaties. Zowel de kruik uit het museum, de rekening uit het archief als de monografie van een plaatselijk vorser komt hier aan de beurt. De moderne archeoloog zal zelfs zijn neus niet ophalen voor lokale legenden, overleveringen en bijgeloof. Vaak zal hij contact zoeken met de lokale bevolking die hem dikwijls heel wat informatie zal bezorgen die elders gewoon onvindbaar is.

De archeoloog kan nu zijn taktiek gaan bepalen : waar, wanneer en hoe zal hij opgraven ? Eerst moet hij nog enkele administratieve en logistieke taken afhandelen : toelating bekomen van eigenaar en gebruiker van de grond, het opgravingskontraakt afsluiten, contacten leggen met overheidsinstanties en lokale kulturele verenigingen, zijn staf samenstellen, zijn personeel aanwerven, het opgravingsmateriaal aanvoeren, slaap- en eetgelegenheid voorzien en zijn werkschema opstellen. Dat hij daarbij gebonden is aan zijn budget hoeft wel geen verder betoog.

De opgraving zelf begint met de inrichting van de werf : materiaal en personeel, moet behoorlijk ondergebracht worden, administratie en behandeling van vondsten efficiënt gepland. Nu volgt het uitzetten van het opgravingsareaal op het terrein, dat vooraf nauwkeurig werd opgemeten, heeft de projektleider op zijn algemeen plan reeds de plaatsen uitgekozen die hij wil onderzoeken. Dit gebeurt aan de hand van sleuven en kwadranten of vlakken, die geschikt worden in lijn, of cirkel, rooster ("grid"). Deze oppervlakten worden nauwkeurig afgebakend en opgetekend in het siteplan. Vervolgens wordt de bovengrond met de hand of mechanisch verwijderd, en van dan af treedt heel de opgravingstechniek in werking. In elke put gaat een ploeg opgravers aan het werk, die laag na laag zorgvuldig afgraaft de vondsten per laag- en dikwijls drie-dimensioneel- optekent, de grondplans, profieltekeningen en doorsneden opstelt, en daarbij voortdurend in de weer is met graafgerei, fotoapparatuur, meet- en tekengerief.

De vondsten worden gereinigd, genummerd, beschreven in de vondsten kataloog en verpakt. De monsters (grond, schelpen, planten, houtskool e.d.m.) worden afzonderlijk behandeld, evenals de voorwerpen die dringend aan een conservatiebehandeling toe zijn. Alles wat op het terrein gebeurt, alle waarnemingen, alle werkhypotesen worden opgetekend in het dagboek. De projektleider controleert en ko-ordineert de werkzaamheden van de ploegen, interpreteert de stratigrafische positie van de vondsten en organiseert briefings voor het personeel en de bezoekers. Vaak kumuleert hij de functies van archeoloog, landmeter, fotograaf, sekretaris...

Bij het sluiten van de werf kan het terrein weer in zijn oorspronkelijke staat hersteld worden of permanent voor het publiek toegankelijk gemaakt. De archeoloog heeft dan echter nog maar een derde van zijn taak achter de rug ! Zijn opdracht is immers HET OPZOEKEN, BESTUDEREN EN HISTORISCH INTERPRETEREN VAN ALLE SPOREN EN MATERIELE RESTEN DOOR DE VERDWENEN BESCHAVING IN DE ONDERGROND ACHTERGELATEN.

De verwerking van de gegevens is een biezonder belangrijke fase in het onderzoek. Behalve zijn eigen waarnemingen en de vondsten moet de archeoloog vergelijkingsmateriaal gaan opzoeken en de rapporten van de specialisten bestuderen. Vaak wordt beroep gedaan op geologen, bodemkundigen, antropologen, plant-en dierkundigen, numismaten, chemici en natuurkundie dan weer hun eigen technieken en methodes aanwenden. Deze multi-disciplinaire benadering van archeologische problemen is een kenmerk geworden van het modern oudheidkundig bodemonderzoek. Vooral in de chronometrische dateringsmethodes zijn er nu heel wat nieuwe technieken beschikbaar zoals de dendrochronologie, de radiocarbon of C-14 datering, de termoluminescentietechniek, het archeomagnetisme enz.

De combinatie van al de verzamelde gegevens zal de archeoloog nu moeten interpreteren, en, steunend op zijn historische vorming, zal hij zijn bevindingen neerschrijven in een uitgebreid, duidelijk en streng objectief opgravingsverslag. Hij rekent het eveneens tot zijn plicht dit rapport zo snel mogelijk te publiceren en zijn werkdokumenten te klasseren in een opgravingsdossier, dit samen met de vondsten bewaard zal worden in een museum of een wetenschappelijk instituut voor oudheidkundig bodemonderzoek, waar het toegankelijk is voor de gemeenschap.

Begrijperlijke wijze stelt men zich nu de vraag of er in de archeologie nog plaats is voor de amateur. Het antwoord is vrij eenvoudig : de eigenzinnige "potjesdelver", die alleen maar oog heeft voor het voorwerp, is een vandaal, hoe goed zijn bedoelingen ook mogen zijn. Het bodemarchief kan immers maar éénmaal gelezen worden, en dat vereist opleiding en ervaring. Wie bij een archeoloog met zijn vondsten komt aandragen zonder ze in hun kontekst te kunnen situeren, zou net zo goed de lettergrepen uit een middeleeuws handschrift kunnen snijden en ze aan een archivaris cadeau doen.

De amateur echter, die met de nodige kennis en het nodige materiaal nauw met de vakarcheoloog wil samenwerken, wordt door deze laatste beschouwd als een gewaardeerde medewerker. Vandaar is het ontstaan te verklaren van zijn kontradiktorische eretitel : PROFESSIONAL AMATEUR !!

E. Cools
Werkgroep opgravingen en Vondsten
Vereniging voor Oudheidkundig Bodemonderzoek in West-Vlaanderen.

LINKS OF RECHTS.

We gaan geen turnles geven, maar wanneer men een persoon (die niet gewoon is met plannen om te gaan) een plan voorlegt, komt men tot de bevinding dat ze het "noorden" of het links en rechts kwijt zijn.

En zo ontstaan bij de keuze van plaatsnaamgevingen soms eigenaardige verschijnselen. De persoon achter zijn bureau die een verslag in de handen krijgt waarin voorgesteld wordt rechts de Wielingenstraat en links van de stad de Kraaieneststraat zullen genaamd worden voor een straat zonder naam en voor de Voetbalstraat". (Als je dit alles leest en dan nog een plan verkeerd vastneemt, is het niet te verwonderen dat men ze verkeerd plaatst ?). Bijgevolg de Wielingenbank die "ten oosten" van de stad ligt (maar dat is niet erg). Wat erger is, is dat het beroemd Kraaienest, dit was een uitzichtspunt van het Oostends Beleg (1601-1604) en dit ongeveer lag waar nu de Wielingenstraat gelegen is, enkel door het verkeerd vasthouden van een plan (of door het noorden te verliezen ?) volleig aan de verkeerde zijde van de stad komt te liggen namelijk op de Vuurtorenwijk. Belang of geen belang, we kunnen het enkel jammer vinden dat door een administratieve vergissing een historische plaatsnaam verwisseld werd.

S. Ippel.

DE VLIEGENDE PLAFONNEERDER.

Bob WARNIER : De vliegende plafonneerder, 168 blz. Uitgave Westvlaamse Gidsenkring, Leenhof 11, 8320 BRUGGE 4.
Tot 30 september 1976 : 220 F.
na deze datum : 275 F. + 30 F. portkosten
met vermelding "Intekening De Groof".

"De vliegende plafonneerder" brengt een reconstructie van het leven en de dood van Vincent De Groof, een Brugs figuur die zowat honderd jaar geleden als luchtvaartpionier sensatie verwekte op het Europese vlak.

In het eerste deel brengt B. Warnier een beeld van het Londen van 1874, waar plots een onbekende Bruggeling opduikt, die beweert te kunnen vliegen als een vogel. Het tweede deel brengt een relaas over de drie "vluchten" te Londen. Het derde deel gaat over het gerechtelijke onderzoek ingesteld naar de doodsoorzaak van de "Flying Man" (dodelijke val te Londen op 8/7/1874). Het vierde deel wordt de ontluisterde figuur van De Groof opnieuw recht gedaan en wordt gepoogd zijn betekenis te peilen.

Het werk bevat ook alle liedjes die over hem geschreven werden.

W. Verlonje.

VISSERSTAAL

In december a.s. verschijnt een "Bijdrage tot de studie van de visserstaal te "De Panne" (uitg. Van In, Lier) door F. Rigaux.

Dit boek wordt op offset gedrukt en telt met de illustraties een honderdtal blz. Het werk bevat en verklaart honderden woorden (met fonetische transcriptie) uit de Pannese visserstaal. Erin verwerkt zijn e.a... zegswijzen en uitdrukkingen, weerspreuken, woorden ontleend aan de IJslandvaart, volksbenamingen voor vissen, zeevogels, schelp- en schaaldieren, plaatsnamen te land en op zee, spotnamen voor vissersvaartuigen, en dgl. Dit alles werd beluisterd en opgetekend bij oudere vissers. De hele woordenlijst werd niet alleen met de standaardwerken van F. en G. Bly vergeleken, maar ook met het "Woordenboek van de Nederlandsche Taal" (WNT) en waar het nog niet voltooid is met "Van Daele". Daarin werd nagegaan of men de betekenis(sen) terugvindt. Tot besluit werden vissersliedjes en een 150-tal "lapnamen" van pannevissers aan toegevoegd.

Dit werk is een uitgave van "Bachten de Kupe" en kan besteld worden mits storting van 225 Fr (voorintekenprijs) op PCR 000-1132252-63 of via de Bank van Brussel 320-0416098-38 van F. Rigaux, Ter Heyde-
laan, 336 - bus 4 - 2100 Deurne.

O.V.

LANGS DE OOSTENDSE GALERIES

Eind november verschijnt van Omer Vilain het derde deel van zijn "Kleine Oostendse Histories" onder de titel "Langs de Oostendse Galeries".

ROLAND DESNERCK

Het tweede deel van zijn geschiedenis van de Vlaamse Zeevisserij zal op 16 oktober a.s. verschijnen.

VRAAG

Op het Mac Leodplein staat een bronzen beeldje. Het is één van de twee beeldjes die vroeger aan het kursaal op een marmeren zuil stonden. Wie kan er zeggen wie de decoratieve kunstenaar van deze sierlijke beeldjes was en wat er gebeurlijk met het tweede beeldje gebeurd is ?

O.V.

ZEILSCHEPEN

Bij de Duitse uitgeverij Mgon Hiinemann (Norderstedt) verscheen een prachtig werk "Segelschiffe aus alten Postkarten". In dat werk worden 610 afbeeldingen van oude zeilschepen uit alle landen voorge-
steld. Het deed ons genoegen daartussen een tiental van de Belgische kust te vinden, waarvan 7 van Oostende. Prijs : 1.557 Fr.

O.V.

TEKSTOVERNAME UIT "DE PLATE" STEEDS TOEGELATEN MITS BRONOPGAVE

De laatste
uitgegeven boeken
zijn **ALTIJD**
te verkrijgen bij

INTERNATIONALE BOEKHANDEL

Adolf Buylstraat 33

8400 - Oostende Tel. 70.17.33

en in haar bijhuizen
